

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid \[Link\]](#).

Besluit in zaak 3490/2005/(ID)PB - Meningsverschil over betalingen aan het eind van een contract

Besluiten

Zaak 3490/2005/(ID)PB - Geopend op 31/01/2006 - Besluit over 15/12/2008

In 2001 sloot klager, een Italiaans bedrijf, met de Europese Commissie een contract in het kader van het Europees Ontwikkelingsfonds. Het contract had betrekking op een project voor adequate watervoorziening voor terugkerende vluchtelingen en ontheemden in Liberia. Aan het eind van het contract verschilden klager en de Commissie van mening over de betalingen die moesten worden gedaan ter afronding van het project.

Klager richtte zich eind 2005 tot de Ombudsman met een aantal beweringen en aanspraken.

In juli 2007 stelde de Ombudsman een minnelijke schikking voor. Hij verwierp de beweringen en de meeste aanspraken van klager, maar vond dat één aanspraak, namelijk op vergoedingen voor het beheer van een rekening die in het kader van het project was geopend, gerechtvaardigd leek te zijn.

De Commissie antwoordde dat zij het voorstel van de Ombudsman aanvaardde. Bovendien gaf zij op eigen initiatief een bijkomende betaling aan die zij redelijk vond als onderdeel van de minnelijke schikking. De Commissie merkte echter op dat zij de betalingen slechts zou uitvoeren indien klager een zeer ernstige verklaring introk die hij had afgelegd met betrekking tot een mogelijke vervalsing van een brief door haar diensten.

Klager verwelkomde het antwoord van de Commissie maar maakte bijkomende, specifieke aanspraken. Hij ging er ook mee akkoord om zijn verklaring over de voornoemde mogelijke vervalsing in te trekken.

De Ombudsman stelde de Commissie voor dat zij klager kon contacteren om tot een definitieve regeling te komen.

In haar antwoord verklaarde de Commissie zich bereid gedeeltelijk aan de bijkomende aanspraken van klager (in totaal 36 600 USD en 747,89 EUR) tegemoet te komen, met de bedoeling zo „*een minnelijke schikking te vinden die beide partijen tevreden stelt*”. Daartoe zond zij klager een protocol met daarin haar voorstel.

De regeling tussen klager en de Commissie werd uiteindelijk bevestigd in najaar 2008. Als gevolg daarvan werd het saldo van het project afgesloten met betalingen ten belope van 48 486,79 EUR en 101 938,40 USD aan klager.

In zijn besluit benadrukte de Ombudsman dat de reactie van de Commissie in deze zaak voorbeeldig was. Zij had gedurende de hele procedure blijk gegeven van een zorgvuldige en constructieve houding en er zelfs mee ingestemd om extra betalingen te doen die haar eigen diensten en de klager hadden aangegeven.

DE ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. In 2001 ondertekenden klager, een Italiaanse onderneming, en de Commissie een dienstencontract dat werd gefinancierd door het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF). De opdracht had als opschrift „Management of the Monrovia and rural areas Water Supply Project”. Het doel was om gedurende een periode van 24 maanden (oktober 2001-oktober 2003) een toereikende watervoorziening te bieden aan repatrianten en ontheemden in Liberia.

2. Om de taken uit hoofde van het dienstencontract uit te voeren, werd klager onder meer belast met het beheer van een gelden ter goede rekening die hij bij een lokale bank had opgericht. Het project begon in december 2001 en er werden tegelijkertijd middelen ter beschikking gesteld van de gelden ter goede rekening.

3. In mei 2003 heeft de Commissie, als gevolg van de verslechtering van de interne veiligheidssituatie, haar bij het programma betrokken uitvoerende partners formeel geadviseerd te overwegen de activiteiten op te schorten. Klager besloot echter verder te werken aan het project.

4. Op 6 juni 2003 heeft de bovengenoemde lokale bank haar activiteiten gestaakt als gevolg van het uitbreken van een burgeroorlog in Monrovia. Dit maakte de overdracht van geld naar banken in Liberia onmogelijk. De Commissie heeft derhalve ingestemd met de instelling van een alternatieve gelden ter goede rekening in Italië.

5. Later in 2003 heeft de Commissie een audit en een evaluatie van het project uitgevoerd. Deze hebben geresulteerd in verschillende geschillen met klager over zowel technische als financiële kwesties.

6. Op 7 april 2004 heeft klager zijn definitieve projectverslagen ingediend.

7. Ondanks verschillende daaropvolgende briefwisselingen met de Commissie had klager nog steeds een aantal grieven met hem. Op 4 november 2005 heeft zij zich daarom tot de Europese Ombudsman gewend.

ONDERWERP VAN HET ONDERZOEK

8. De Ombudsman opende zijn huidige onderzoek naar de aantijgingen en beweringen van klager.

Beschuldigingen

(1) Gedurende een periode van 15 maanden, van 24 juli 2003 tot en met 19 oktober 2004, heeft de Commissie verzuimd te antwoorden op de herhaalde verzoeken van klager tot aanvulling van de gelden ter goede rekening.

(2) Aangezien de Commissie klager op geen enkel moment tijdens de uitvoering van het contract heeft beschuldigd van ontoereikende technische of financiële prestaties en dat het bedrag, de rechtvaardiging en de contractuele geldigheid van de vergoeding voor gelden ter goede rekening nooit in twijfel zijn getrokken, werd het gewettigd vertrouwen van klager ernstig geschonden, aangezien zij niet had kunnen veronderstellen dat de Commissie de vergoeding voor gelden ter goede rekening met terugwerkende kracht zou betwisten, een volledig jaar na de voltooiing van het project.

(3) Het duurde een jaar na het einde van het project aan de Commissie om de klager in kennis te stellen van elk probleem, ondanks het feit dat de kwestie veel eerder onder haar aandacht was gebracht door gecontracteerde accountants.

(4) De Commissie negeerde de verzoeken van klager om a) de kosten-batenanalyse en technische evaluatie na het project; en b) de teruggave aan klager van zijn rekeningen die de Commissie had besloten niet te betalen.

(5) Vanwege de onredelijke vertragingen van de Commissie bij het aanvullen van de gelden ter goede rekening, heeft klager 30 % van het project voorgefinancierd.

(6) De klager werd tijdens de afsluiting van het project ongewoon en oneerlijk behandeld, aangezien de afsluiting van het project en de definitieve technische en financiële verslagen na afloop van het project op kosten van klager moesten worden opgesteld, hoewel het contract daarin niet voorzag.

Vordering van 161 086,99 EUR, ingediend onder drie tellingen

(A) De betaling van openstaande facturen die zijn gedeclareerd en volledig belast in de jaarlijkse financiële indiening door klager bij de belastingdienst:

— Voorgefinancierde uitgaven voor gelden ter goede rekening (2 facturen): USD 75 931.95

— Vergoedingen voor technische bijstand en retentie (1 factuur): 38 880,53 EUR

B) Vertragingsrente en compenserende rente plus devaluatie op de uitgestelde facturen en voorfinanciering ter goede rekening (bedragen van toepassing tot eind december 2005):

— Inzake technische bijstand: 4 847,49 EUR

— Devaluatieverliezen uit voorfinanciering van gelden ter goede rekening: USD 8 495.18

— Wanbetalingsrente/compenserende rente op voorfinanciering ter goede rekening: USD 20 988.75

C) Onvoorzienbare, niet-contractuele verplichtingen na het project:

— Kosten en uitgaven na afloop van het project: 27 774,21 EUR

HET ONDERZOEK

9. Op 31 januari 2006 heeft de Ombudsman de Commissie verzocht een advies in te dienen, dat hij op 28 juli 2006 deed. Het advies werd aan klager toegezonden voor opmerkingen, die hij op 26 september 2006 zond. Op 10 juli 2007 heeft de Ombudsman een voorstel gedaan voor een minnelijke schikking. De Commissie heeft op 8 januari 2008 op dit voorstel geantwoord. Het antwoord werd doorgestuurd naar klager, die op 25 januari 2008 opmerkingen heeft ingediend. De Ombudsman heeft de opmerkingen van klager doorgestuurd naar de Commissie, die op 26 juni 2006 een aanvullend antwoord heeft gestuurd. Op respectievelijk 31 juli en 8 september 2008 hebben klager en de Commissie de Ombudsman in kennis gesteld van het definitieve akkoord dat zij hadden bereikt om de zaak te beslechten.

ANALYSE EN CONCLUSIES VAN DE OMBUDSMAN

Inleidende opmerkingen

10. Dit onderzoek is afgesloten met een succesvolle schikking tussen de partijen, op basis van een voorstel voor een minnelijke schikking van de Ombudsman. Dit voorstel had betrekking op deel a van het in punt 8 hierboven genoemde argument.

11. In het licht van de succesvolle uitkomst van dit onderzoek en de aanzienlijke inspanningen van beide partijen om tot een minnelijke schikking te komen, richt het grootste deel van dit besluit zich op de kwesties die het onderwerp waren van het voorstel van de Ombudsman voor

een minnelijke schikking. Wat de aanvullende kwesties betreft, waarvan de volledige beoordeling reeds aan de partijen is meegedeeld in het voorstel voor een minnelijke schikking van de Ombudsman, volstaat het om het volgende op te merken.

12. Met betrekking tot de eerste bovenvermelde bewering stelde de Ombudsman in zijn voorstel voor een minnelijke schikking vast dat de Commissie geen antwoord leek te hebben gegeven op twee verzoeken tot aanvulling van de voor het project opgezette gelden ter goede rekening, en dat deze tekortkoming onverenigbaar leek te zijn met de desbetreffende contractuele regels. In haar antwoord op het voorstel voor een minnelijke schikking beklemtoonde de Commissie samenvattend wat zij als uitzonderlijke omstandigheden beschouwde, en dat er zich vertragingen hadden voorgedaan, met name omdat aanvullende controles nodig waren om de financiële belangen van de Gemeenschap te beschermen. Klager heeft naar aanleiding van deze aanvullende opmerkingen van de Commissie geen specifieke opmerkingen ingediend. Op dit moment moet worden opgemerkt dat de Commissie de bovengenoemde vaststelling van de Ombudsman dat de contractuele regels niet strikt werden nageleefd, niet specifiek heeft weerlegd. Gezien het secundaire karakter van dit deel van de zaak en het feit dat een schikking is bereikt, acht de Ombudsman het echter niet nodig deze kwestie verder te onderzoeken.

13. Met betrekking tot de resterende aantijgingen stelde de Ombudsman geen wanbeheer vast met betrekking tot de tweede, derde, vijfde en zesde aantijgingen. Met betrekking tot de vierde grief concludeerde de Ombudsman dat er onvoldoende gronden waren voor verder onderzoek. Met betrekking tot de vijfde grief heeft klager na het voorstel voor een minnelijke schikking aanvullend materiaal ingediend ter onderbouwing van zijn argumenten. Wanneer dit materiaal echter in aanmerking wordt genomen voor een tweede beoordeling van dit deel van de zaak, zou nader onderzoek nodig zijn, een stap die op dit moment niet passend zou zijn. Voorts merkt de Ombudsman op dat de schikking, op eigen initiatief en ondanks zijn constatering van geen wanbeheer, een besluit omvatte om compensatie te betalen in het belang van een minnelijke oplossing van het probleem (zie punt 28 hieronder).

14. Wat het argument betreft, heeft de Ombudsman geen gegronde beweringen gevonden die overeenkwamen met de delen b) en c) daarvan. Zij konden derhalve niet worden aanvaard.

A. Verzoek tot betaling

Feiten en beoordeling

15. Zoals hierboven vermeld, voerde klager onder meer het volgende aan:

(A) Betaling van openstaande facturen die zijn gedeclareerd en volledig belast in de jaarlijkse financiële indiening door klager bij de belastingdienst. Deze waren als volgt:

— Voorgefinancierde uitgaven voor gelden ter goede rekening (2 facturen): USD 75 931.95

— Vergoedingen voor technische bijstand en retentie (1 factuur): 38 880,53 EUR

16. Met betrekking tot dit argument merkte de Commissie in haar advies op dat zij tevergeefs had geprobeerd de hangende betaling met klager af te wikkelen. Een verificatie van de totale uitgaven leverde in totaal 1 927 868,92 USD op. De ontvangen aanvullingen bedroegen USD 1 856 703.09. Het saldo ten gunste van klager bedroeg 71 165,83 USD, verschuldigd op de gelden ter goede rekening. Er was ook een lopende factuur van 38 880,53 EUR. De Commissie verklaarde dat zij bereid was te aanvaarden dat het met klager ondertekende contract wel voorziet in een vergoeding voor het beheer van de gelden ter goede rekening, naast de vergoeding die via het dienstencontract wordt verstrekt. In dit verband heeft zij voorts verklaard dat in de bepalingen van bijlage II A bij het dienstencontract een specifieke vergoeding is vastgesteld voor een bedrag van 216 000 EUR (zie bijlage II C). Zij merkte echter ook op dat dit een kennelijke fout van haar diensten was, omdat dezelfde dienst nooit tweemaal mag worden vergoed en dat de auditors tot de conclusie kwamen dat de vorderingen moesten worden afgewezen. Bovendien heeft het erop gewezen dat, voordat dit bedrag kon worden verrekend, de kwestie van de motivering van de uitgaven voor apparatuur en meubilair die uit projectfondsen zijn gekocht en die in de woonplaats van klager worden gebruikt, moet worden opgelost. Zij had inderdaad tevergeefs geprobeerd de rekeningen af te sluiten door klager aan te sporen de kwestie van ongerechtvaardigde uitgaven op te lossen.

17. De Ombudsman heeft de kwestie van de vergoeding voor het beheer van de gelden ter goede rekening als volgt behandeld.

18. De betrokken overeenkomst heeft als opschrift „Management of the Monrovia and rural areas Water Supply Project”. Volgens het contractformulier bedraagt de contractprijs 270 180 EUR. Wanneer er verschillen bestaan tussen de bepalingen van de verschillende documenten, moeten zij worden uitgelegd in overeenstemming met de volgorde van voorrang die is aangegeven in artikel 3 van de bijzondere voorwaarden van de overeenkomst. Dit artikel luidt als volgt:

„De volgorde van voorrang van het bestek luidt als volgt:

- Het contractformulier,*
- De bijzondere voorwaarden van de overeenkomst,*
- Bijlage I T/A-mandaat.*
- Bijlage IIA-procedures voor begrotingsbeheer.*
- Bijlage IIB Technische voorschriften.*
- Raming van de kosten van de rekening voor gelden ter goede rekening van bijlage IIC.*
- Bijlage III Uitsplitsing van de contractprijs.*

— *Bijlage IV Belasting- en douaneregeling.*

Algemene voorwaarden voor uit het Europees Ontwikkelingsfonds gefinancierde opdrachten voor diensten (bijlage IV bij Besluit nr. 3/90 van de ACS/EEG-Raad van Ministers van 29 maart 1990) ”

19. Volgens artikel 2 is het Belgische recht van toepassing op de overeenkomst. Op grond van bijlage I bij het contract zou de looptijd ervan „[u]p tot 360-mandagen in Liberia en maximaal 120 dagen in Italië, gedurende een periode van 24 maanden” , in punt 1 van bijlage IIA bij de overeenkomst onder meer het volgende zijn:

„ Het contract betreft het beheer en het toezicht door middel van een gelden ter goede rekening van het programma ter verbetering van de toegang tot schoon water in Monrovia en plattelandsgebieden (...) de middelen van het EOF zullen beschikbaar worden gesteld via een gegarandeerde rekening voor gelden ter goede rekening (...) De kostenraming in EUR is opgenomen in bijlage IIC (...) ”

20. Punt 2.4.2 van bijlage IIA bepaalt dat " [f]of het beheer van de gelden ter goede rekening(en) en de kosten van specifieke financiële middelen, de contractant de in bijlage IIC vastgestelde vergoeding ontvangt. Deze vergoeding is niet onderworpen aan retentie en kan aan het einde van elke verslagperiode pro rata van de rekening worden opgenomen .

21. Bijlage IIC bevat een rubriek „E”, getiteld „PROGRAMME MANAGEMENT”, waarin het bedrag van 216 000 EUR (24 maanden x 9 000 EUR) is vastgesteld. Bijlage IIC bevat geen bepaling die uitdrukkelijk verwijst naar een vergoeding voor „het beheer van de gelden ter goede rekening”. De vergoeding voor het beheer van de gelden ter goede rekening genoemd in punt 2.4.2 van bijlage IIA lijkt dus te verwijzen naar het in deel E van bijlage IIC vermelde bedrag voor het beheer van het programma, rekening houdend met het feit dat bijlage IIC geen afzonderlijke bepaling bevat betreffende een vergoeding voor het beheer van de gelden ter goede rekening en dat het contract was bestemd voor het beheer van een watervoorzieningsprogramma.

22. Bijlage III, met als opschrift „Uitsplitsing van de contractprijzen”, bevat met name de volgende gegevens:

„ Vergoedingen (verbeurten) voor mandagen van dienst

A) Diensten van de heer Craig Smith:

in Liberia: EURO

Kosten per man/dag voor 300 dagen bij EUR 425/dag 127.500

Per dag per man/dag voor 300 dagen bij EUR 138/dag 41.400

in Italië:

Kosten per man/dag voor 120 dagen bij 350 EUR/dag 42.000

B) Diensten in Liberia voor erkende kortetermijnexperts

Kosten per man/dag voor 300 dagen bij 300 EUR/dag 18.000

Per diem per man/dag voor 300 dagen bij EUR 138/dag 8.280

Reiskosten...

Totaal 270.180 ”.

23. In het licht van het bovenstaande achtte de Ombudsman het standpunt van de Commissie in dit geval redelijk, namelijk dat de in bijlage III bedoelde diensten van het relevante personeel van klager niet te onderscheiden zijn van het in deel E van bijlage IIC vermelde „beheer van het programma”. Het leek er dus op dat het contract voorzag in een dubbele vergoeding voor dezelfde diensten die door klager moesten worden verleend in verband met het beheer van het watervoorzieningsprogramma. Bijgevolg bleek dat er inherente logische inconsistentie bestond tussen de relevante bepalingen van de overeenkomst en dat de door de Commissie bij de sluiting van de overeenkomst afgelegde wilsverklaring betreffende de vergoeding van de contractant voor het beheer van het programma niet foutloos was. Zoals de Commissie in haar advies heeft verklaard, was dit probleem te wijten aan een kennelijke fout van haar diensten.

24. In het kader van haar antwoord op het eerste argument van klager aanvaardde de Commissie dat er een saldo was ten gunste van klager van 71 165,83 USD op de gelden ter goede rekening en een lopende factuur van 38 880,53 EUR voor vergoedingen voor technische bijstand. Blijkbaar heeft de Commissie, met het oog op een minnelijke schikking van haar geschil met klager, verklaard dat zij bereid was te aanvaarden dat het met klager ondertekende contract wel een vergoeding voor het beheer van de gelden ter goede rekening voorziet, naast de vergoeding die via het dienstencontract wordt verleend. Het wees er echter op dat voordat het desbetreffende bedrag kon worden opgelost, de kwestie betreffende de rechtvaardiging van de uitgaven voor apparatuur en meubilair, die uit projectfondsen werden gekocht en in de woonplaats van klager werden gebruikt, moest worden opgelost. In dit verband heeft de Commissie verklaard dat zij de kwestie bij brief van 26 juni 2003 aan de orde had gesteld. Niettemin heeft de Commissie in haar standpunt niet aangegeven dat een kopie van deze brief was opgenomen in de omvangrijke documentatie die bij de klacht was gevoegd. Deze brief was ook niet opgenomen in de lijst van bijlagen bij het advies van de Commissie. Bovendien werd een dergelijk probleem niet opgenomen in de bevindingen van de tussentijdse controle die aan de klager werd meegedeeld en bij de klacht was gevoegd. Bovendien heeft de Commissie op geen enkele wijze verwezen naar het betrokken bedrag.

25. In zijn opmerkingen over het standpunt van de Commissie:

(A) merkte op dat de Commissie de laatste facturen voor gelden ter goede rekening van 4 766,12 USD aantoonbaar bij het eindverslag had ingediend;

B) heeft erop gewezen dat zij, met uitzondering van bovengenoemd bedrag, het met de Commissie eens is wat betreft het saldo in haar voordeel en de lopende factuur;

(C) ingenomen met de verklaring van de Commissie dat zij bereid was te aanvaarden dat het contract voorzag in een vergoeding voor het beheer van de gelden ter goede rekening; en

D) benadrukte dat de Commissie in haar advies voor het eerst een voorbehoud met betrekking tot apparatuur heeft ingevoerd en betoogde dat dit duidelijk betrekking had op een ander contract dat al lang in het voordeel van klager was geregeld, alsook naar een protocol van overeenkomst dat met de Commissie was ondertekend.

26. De Ombudsman merkte op dat:

(A) naar haar mening heeft de Commissie geen opmerkingen gemaakt over het deel van de vordering van klager betreffende de betaling van de laatste facturen voor gelden ter goede rekening van 4 766 USD. 12;

(B) klager en de Commissie waren het erover eens dat er een saldo was ten gunste van klager van 71 165,83 USD dat verschuldigd was op de gelden ter goede rekening, en een lopende factuur van 38 880,53 EUR;

C) de Commissie bereid was te aanvaarden dat het contract voorzag in een vergoeding voor het beheer van de gelden ter goede rekening (afgezien van de vergoeding van klager voor het beheer van het programma), maar de afwikkeling van de vordering afhankelijk stelde van de oplossing van de kwestie betreffende de rechtvaardiging van de uitgaven voor materieel en meubilair dat uit projectfondsen werd gekocht en in de woonplaats van klager werd gebruikt;

D) de Commissie naar haar oordeel niet heeft aangetoond dat zij deze kwestie vóór dit onderzoek aan de klager had voorgelegd en de nadere informatie over deze kwestie niet heeft verstrekt;

(e) de Commissie heeft ook niet uitgelegd waarom deze aangelegenheid haar belet ten minste gedeeltelijk aan de bewering van klager te voldoen; en

(F) klager wees erop dat de Commissie deze kwestie voor het eerst in haar advies aan de orde heeft gesteld en merkte op dat zij verwijst naar de uitvoering van een ander contract dat reeds was afgewikkeld.

27. In het licht van het bovenstaande concludeerde de Ombudsman dat de Commissie haar niet-betaling aan klager, althans gedeeltelijk, niet voldoende had verklaard. Deze mislukking had een geval van wanbeheer kunnen zijn. De Ombudsman deed daarom het volgende voorstel voor een minnelijke schikking:

In het licht van zijn opmerkingen in punt 26 hierboven stelt de Ombudsman voor dat de Commissie haar besluit (met inbegrip van haar redenering) zou kunnen heroverwegen om zelfs gedeeltelijk te weigeren aan de eerste financiële vordering van klager te voldoen. In het kader van deze heroverweging zou de Commissie ook rekening kunnen houden met de opmerkingen van de Ombudsman in punt [hier 18-23] hierboven en met het toepasselijke Belgische recht, dat op de overeenkomst van toepassing is. De Commissie wordt verzocht de klager uit te nodigen voor een vergadering, teneinde de verduidelijking van de juridische situatie en het zoeken naar een voor beide partijen aanvaardbare oplossing te vergemakkelijken.

De aan de Ombudsman voorgelegde opmerkingen na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

28. De Commissie deelde de Ombudsman mee dat zij, naar aanleiding van zijn voorstel en in het belang van het nemen van stappen om de zaak op te lossen, het dossier opnieuw had beoordeeld en het voorstel van de Ombudsman had aanvaard. De Commissie heeft (samenvattend) de volgende informatie verstrekt over de wijze waarop zij op het voorstel wilde reageren. In de eerste plaats zou zij voldoen aan de onder a) van de vordering bedoelde betalingen. In de tweede plaats had de Commissie zelf een relevante verdere betaling vastgesteld. Dit bestond uit wanbetaling en compenserende rente op voorfinanciering ter goede rekening van 2 066,87 USD. In dit verband legde de Commissie uit dat de Commissie ondanks haar aanvankelijke standpunt om deze compensatie niet toe te kennen en ondanks de conclusie van de Ombudsman dat de op dit punt relevante bewering niet gerechtvaardigd was, toch had besloten bovengenoemde betaling voor te stellen ter compensatie van de kosten van de voorfinanciering van klager. De Commissie wees erop dat zij deze betaling uitsluitend heeft voorgesteld om tot een minnelijke schikking te komen. Verder stelde zij dat de genoemde betaling niet kon worden geïnterpreteerd als erkenning of erkenning van de beschuldigingen en beschuldigingen van klager in zijn opmerkingen aan de Ombudsman.

29. De Commissie merkte voorts op dat klager in haar opmerkingen bij de Ombudsman een aantal zeer kritische opmerkingen had gemaakt over de Commissie en haar diensten. De Commissie wilde hierop niet reageren, met uitzondering van één opmerking waarin klager suggereerde dat een brief door de diensten van de Commissie was vervalst. De Commissie heeft het voorstel van de Ombudsman voor een minnelijke schikking aanvaard, afhankelijk van de intrekking van deze beschuldiging door klager.

30. In zijn opmerkingen over het antwoord van de Commissie op het voorstel van de Ombudsman verwelkomde klager de bereidheid van de Commissie om een minnelijke schikking te vinden. Zij formuleerde ook aanvullende specifieke vorderingen, waaronder rentevorderingen en compensatie voor fluctuaties in wisselkoersen. Tegelijkertijd heeft zij uitdrukkelijk afstand gedaan van een van haar vorderingen in het kader van dit onderzoek en heeft zij haar in punt 28 hierboven genoemde beschuldigingen uitdrukkelijk ingetrokken.

31. In het licht van de nieuwe beweringen van klager heeft de Ombudsman zijn opmerkingen naar de Commissie gestuurd. Hij stelde voor dat de Commissie klager zou kunnen contacteren met het oog op een definitieve schikking.

32. In haar antwoord van 26 juni 2008 verklaarde de Commissie bereid te zijn om gedeeltelijk tegemoet te komen aan de aanvullende vorderingen van klager (in totaal 36 600 USD en 747,89 EUR) met het oog op „een *minnelijke schikking die voor beide partijen bevredigend is*”. Zij kon echter niet instemmen met bepaalde verzoeken om aanvullende rente, waarbij werd verklaard dat deze betrekking hadden op respectievelijk de fiscale omstandigheden in de betrokken lidstaat en een deel van de zaak ten aanzien waarvan de Ombudsman had geconcludeerd dat er geen sprake was van wanbeheer.

33. De Commissie verklaarde dat zij klager een protocol had toegezonden met haar voorstel voor een schikking.

34. Op 3 juli 2008 deelde klager de Ombudsman mee dat hij voornemens was het protocol te ondertekenen. De schikking tussen klager en de Commissie werd op respectievelijk 31 juli en 8 september 2008 door beide partijen bevestigd. De afwikkeling impliceerde dat het saldo van de projectrekening werd afgesloten met betalingen van 48 486,79 EUR en 101 938,40 USD aan klager.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn voorstel voor een minnelijke schikking

35. In het licht van de opmerkingen van de partijen naar aanleiding van het voorstel van de Ombudsman voor een minnelijke schikking, concludeert de Ombudsman dat zijn voorstel een succesvol resultaat heeft opgeleverd.

36. Voorts wil de Ombudsman benadrukken dat het antwoord van de Commissie in deze zaak voorbeeldig is geweest. Reeds bij de indiening van haar advies heeft de Commissie de gelegenheid aangegrepen om de relevante gebeurtenissen grondig te onderzoeken en de acties van haar diensten te evalueren. Zij constateerde tekortkomingen, gaf deze openlijk toe en verklaarde bereid te zijn corrigerende maatregelen te nemen. Toen de Commissie vervolgens reageerde op het voorstel van de Ombudsman voor een minnelijke schikking, heeft zij ook een zeer grondige en constructieve aanpak aangenomen. Met name moet de Commissie worden geprezen voor haar bereidheid om volledig en constructief gebruik te maken van artikel 3, lid 5, van het Statuut van de Ombudsman, dat onder meer tot doel heeft vriendschappelijke oplossingen te bevorderen in een open en niet-legalistische dialoog.

C. Conclusies

De Ombudsman concludeert dat er een minnelijke schikking is bereikt.

Klager en de Europese Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Gedaan te Straatsburg op 1 december 2008